

efterbeskatning, der ifølge etableringskontoloven skal ske i tilfælde af kontohaverens død, og efterbeskatningen i dødsboskatteloven med hensyn til størrelsen af skatten. For en nærmere redegørelse henvises til bemærkningerne til § 5, nr. 1 (etableringskontolovens § 11, stk. 1).

De nævnte konflikter mellem etableringskontolovens og dødsboskattelovens regler om efterbeskatning skal ses i sammenhæng med, at etableringskontolovens regler er ændret adskillige gange siden dødsboskattelovens indførelse:

Princippet om, at ikke-hævede etableringskontoskud med tillæg skal efterbeskattes i det indkomstår, hvor fristen for etablering udløber, eller indskuddene hæves uden etablering, blev indført med virkning for indskud, der hæves fra den 1. januar 1992, jf. lov nr. 887 af 21. december 1991. Formålet var at få en forenklet efterbeskatningsmetode. Begrundelsen var, at den indtil da gældende efterbeskatningsmetode, hvorefter efterbeskatningen skete i de enkelte indskudsår, blev anset for at være kompliceret, tidskrævende og administrativt tyngende. Den pågældende type genoptagelsessager hørte således til blandt de mest tyngende hos skattemyndighederne.

Lovændringen i 1991 omhandlede dog ikke efterbeskatning ved dødsfald. Her fastholdt man den hidtidige efterbeskatningsmetode, hvorefter efterbeskatningen fortsat skulle ske i de enkelte indskudsår. Dette var således fortsat reglen ved dødsfald, men ikke hovedreglen i etableringskontoloven, da dødsboskatteloven blev indført.

Efterfølgende er efterbeskatningsmetoden ved kontohaverens død blevet ændret ved lov nr. 434 af 28. juni 1998. Herefter sker efterbeskatningen ved dødsfald i det indkomstår, hvori dødsfaldet sker. Ændringen har virkning, når kontohaveren er afgået ved døden den 1. januar 1999 eller senere.

3.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder, at etableringskontolovens hovedregel om, at efterbeskatning sker i det aktuelle indkomstår og ikke i det eller de indkomstår, hvori indskuddene er foretaget, er den mest hensigtsmæssige. Den manglende koordination mellem reglerne i dødsboskatteloven og etableringskontoloven må imidlertid anses for uheldig.

Endvidere finder Skatteministeriet, at den effektive beskatning af ikke hævede etableringskontomidler i skiftede dødsboer er for høj sammenlignet med skatteværdien af de fradrag, som indskyderen har haft. Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 5, nr. 1 (etableringskontolovens § 11, stk. 1).

Ovenstående taler for, at der i dødsboskatteloven indføres klare regler for, hvordan efterbeskatning af ikke-hævede etableringskontomidler foretages. Samtidig foreslås det, at indestændet ikke skal medregnes med det fulde beløb, men kun med henholdsvis 67 pct. og 78 pct., afhængig af, om indskuddet er fradraget i indkomstår 2002 eller senere, eller i indkomstår 2001 eller tidligere.

3.5.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at de nuværende regler i dødsboskatteloven om efterbetalingskrav som følge af efterbeskatning af etableringskontomidler i indkomstår forud for dødsåret fjernes, idet de knytter sig til den efterbeskatningsordning, der var gældende ved dødsboskattelovens indførelse. Om efterbetalingsbestemmelsen henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 68 (dødsboskattelovens § 87, stk. 2-5).

Som alternativ hertil foreslås der indsat bestemmelser i henholdsvis dødsboskattelovens § 9 om skattepligtig indkomst i mellemperioden og § 22 om bobeskatningsindkomsten, hvorefter etableringskontomidler skal medregnes, men kun med 67 pct., respektive 78 pct. Der henvises til § 1, nr. 12 (dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 3), og nr. 33 (dødsboskattelovens § 22, stk. 1, nr. 3), og de fælles bemærkninger dertil.

Tilstedeværelsen af ikke hævede etableringskontomidler i et skattefritaget dødsbo indebærer altid, at der forefindes en indkomst, der er skattepligtig i mellemperioden, men som ikke er indgået i forskudsregistreringen af afdøde. Det foreslås derfor, at skatteansættelse af mellemperioden gøres obligatorisk i tilfælde, hvor der foreligger etableringskontomidler. Det svarer til, hvad der gælder, hvis afdøde efterlader sig indestående på konto for opsparet overskud i virksomhedsordningen. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 19 (dødsboskattelovens § 13, stk. 5, nr. 5).

Endelig foreslås to præciserende regler om en efterlevende ægtefælles overtagelse af etableringskontomidler, henholdsvis i dødsboskattelovens kapitel 7 om beskatningen af den efterlevende ægtefælle ved skifte og i dødsboskattelovens afsnit III om beskatning ved uskiftet bo m.v. I begge situationer har den efterlevende ægtefælle mulighed for at overtage etableringskontomidlerne på de betingelser, der var gældende for afdøde. Det foreslås, at den efterlevende ægtefælle ved skifte skal afgive en erklæring til SKAT om, hvorvidt midlerne ønskes overtaget eller ej. Ved uskiftet bo er udgangspunktet, at den efterlevende ægtefælle overtager førstafdødes etableringskontoindestående, men ægtefællen kan vælge ikke at gøre det. Både ved skifte og ved uskiftet bo skal der ske efterbeskatning af be-